

Joan Reñé, l'últim «xèrif» de Ponent

Es va convertir en un dels polítics amb més pes a la demarcació de Lleida després d'una carrera vinculada a CDC i forjada al Pla d'Urgell, un dels històrics pols de poder convergent

Imatge d'arxiu de Joan Reñé | ACN

Joan Reñé i Huguet (21 de gener de 1958) ja forma part de la història política de Lleida. El fins ara president de la Diputació ha tirat la tovallola i ha decidit dimitir (<https://www.naciodigital.cat/noticia/164673/joan/ren/dimitira/avui/president/diputacio/lleida>) després de ser detingut pels Mossos d'Esquadra en el marc d'una operació anticorrupció (<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/30802/policia/investiga/si/joan/ren/comes/delictes/blanqueig/suborn/frau/contractacio>) que va posar tots els focus en ell i en una presumpta trama de comissions. La setmana passada sortia escortat per dos policies de la Diputació de Lleida, l'edifici que el va encimbellar com un dels polítics lleidatans de referència en els darrers anys.

Militant de CDC des del 1991, la seva carrera política la va començar quatre anys abans quan va accedir a l'alcaldia de Fondarella (Pla d'Urgell), càrrec que encara manté actualment. Des d'aleshores, la seva ascensió dins de la formació no va tenir aturador.

Reñé formava part del sector convergent del Pla d'Urgell, un pol de poder que històricament va tenir l'extingida Convergència, capitanejada durant anys per Josep Grau, l'home fort de Jordi Pujol al territori que maniobrava a plaer durant els anys més forts del pujolisme. En aquest ambient de "pau política", Reñé va accedir l'any 1995 a la presidència del Consell Comarcal, institució on hi va estar 12 anys (1995-1999 / 2003-2011) i des d'on va fer créixer la seva influència. Nou anys de presidència convergent al Pla d'Urgell li van servir per plantejar-se nous reptes polítics que ell, polític ambiciós, estava disposat a acceptar.

Reñé es va convertir en un dels polítics amb més pes a la demarcació de Lleida després d'una carrera vinculada a CDC i forjada al Pla d'Urgell, un dels històrics pols de poder convergent

El seu moment va arribar passat el tripartit, quan CDC va tornar a tocar poder. Va ser escollit president de la Diputació de Lleida, el quart que provenia del Pla. Reñé va convertir-se en l'home que tenia la clau de la caixa i, amb l'inici del procés sobiranista, en un dels primers abanderats de l'independentisme a les terres de Lleida. Home de Germà Gordó a CDC, mantenia un sòlid discurs a favor de l'Estat propi que en nombroses ocasions va fer lluir durant les sessions plenàries, gestionades amb el seu caràcter fort i poc procliu a la broma i la plaseria. Com a pagès, Reñé anava al gra.

Aquest tarannà li va marcar una manera de funcionar que, en algunes ocasions, va ser criticada per alguns membres del seu propi partit, aquells mateixos que s'han negat a donar-li suport (<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/30862/moti/pdecat/contra/joan/ren/diputats/demanen/di/missio>) quan l'ombra de la corrupció ja es notava propera. Reñé ha estat acusat durant anys per alcaldes i militants de *bunqueritzar-se* massa en un cercle de persones de confiança que li han fet de guàrdia de còrps. En aquest sentit, mai no han estat secretes les discrepàncies mantingudes amb el delegat del Govern, Ramon Farré, o amb el líder del PDECat a la Paeria, Toni Postius.

El seu tarannà dur i la seva voluntat de tancar-se en un petit nucli de gent de la seva confiança li van valdre crítiques de propis companys de partit que al final no l'han volgut defensar quan ha esclatat el cas de corrupció que l'implicava

Tot i això, Reñé es va convertir a finals del 2016 en president del seu partit a la demarcació de Lleida en unes eleccions primàries esquitxades per les crítiques contra la seva candidatura, que hauria registrat diverses persones a darrera hora per aconseguir la victòria. Com a líder del PDECat a Ponent i president de la Diputació, Reñé era el polític amb més poder de la demarcació de Lleida, però la investigació policial que l'implicava en una presumpta trama de cobrament de comissions (<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/30802/policia/investiga/si/joan/ren/comes/delictes/blanc/ueig/suborn/frau/contractacio>) va ser un altaveu d'allò que molts deien i sabien en privat sobre una gestió poc clara al capdavant de la Diputació i de l'alcaldia de Fondarella.

En una conversa telefònica intervinguda pels Mossos d'Esquadra, un empresari i un càrrec de la Diputació feien referència a un "xèrif" (<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/30816/surten/llum/converses/telefoniques/implicarien/re/irregularitats/contractacio>) que havia donat la seva benedicció a una operació d'adjudicació d'obra.

Era Reñé? En privat així li deien molts. Al cap i a la fi ell era el que manava. Era. Ja no.